Kulcsfontosságú állítások
a 2025. évi Nemzetközi Kínai Nyelvű Konferenciához

A Római levél 5–8. fejezetét a Biblia magvának hívhatjuk;
ezek a fejezetek konkrét és részletes módon
megmutatják a Biblia egész témáját;
az *élet* és a *halál* szavak két ellentétes vonalat alkotnak
az 5–8. fejezetekben, ami megmutatja,
hogy az ember egy háromoldalú helyzetben van
Isten és a Sátán, az élet és a halál, között.

Amint a szenvedéseink során élvezzük Krisztust,
megmentést nyerünk az Ő életében
Isten dinamikus megmentő munkája organikus céljának megvalósulásához;
ez a cél Krisztus organikus Testének a létrehozását és felépülését jelenti,
ami helyi gyülekezetekben fejeződik ki,
ahol az Úr gazdag kegyelmét élvezzük,
és ahol a békesség Istene összezúzza a Sátánt a lábaink alatt
az Ő dicsőséges kifejeződéséért és az Ő győzelmének megjelenítéséért.

Helyénvaló bemerítkezés megtapasztalása után
mi tovább növekedünk Krisztusban és Krisztussal
az Ő feltámadásának hasonlatosságában, vagyis az élet újságában járunk.

A Róma 8. a mindent tartalmazó megelevenítő Szellemmel
mint a Háromegy Isten legvégső kiteljesedésével foglalkozik;
ez a Szellem pontosan ugyanolyanná fog tenni minket, mint Krisztus,
életben, természetben és kifejeződésben.

© 2025 Living Stream Ministry

Az üzenetek vázlatai
a Nemzetközi Kínai Nyelvű Konferenciához
2025. február 14-16.

ÁLTALÁNOS TÉMA: A RÓMAI LEVÉL 5–8. FEJEZETE – A BIBLIA MAGVA

Első üzenet

Az élet vonala és a halál vonala a Római levél 5–8. fejezetében

Igeolvasmány: Róm 5,10. 12. 14. 17-18. 21; 6,4. 9. 16. 21-23; 7,5. 10. 13. 24; 8,2. 6. 10-11. 38

I. A Római levél 5–8. fejezetét a Biblia magvának hívhatjuk; ezek a fejezetek konkrét és részletes módon megmutatják a Biblia egész témáját:

A. Ez a két kulcsszó – *élet* és *halál* – a Róma 5–8. fejezetekben ismételten szerepel; az élet (5,10. 17-18. 21; 6,4. 22-23; 7,10; 8,2. 6. 10-11. 38) és a halál (5,12. 14. 17. 21; 6,9. 16. 21. 23; 7,5. 10. 13. 24; 8,2. 6. 10-11. 38) két ellentétes vonalat alkot az 5–8. fejezetekben – az élet vonalát és halál vonalát; ez megmutatja, hogy az ember egy háromoldalú helyzetben van Isten és a Sátán, az élet és a halál, között.

B. Az élet fája és a tudás fája (a halál fája) két vonalat eredményez – az élet vonalát és a halál vonalát –, amelyek az egész Biblián végigfutnak, és a Jelenések könyvében végződnek; az élet az élet fájával kezdődik (1Móz 2,9), és az Új Jeruzsálemmel végződik mint az élet vizének városával az élet fájával (Jel 22,1-2), az élet világosságával (21,23; 22,5) és az élet dicsőségével (21,10-11. 23); a halál a tudás fájával kezdődik (1Móz 2,17), és a tűz tavával végződik (Jel 20,10. 14).

C. Az élet fája evésének, vagyis Krisztus életellátmányunkként való élvezésének kéne az elsődleges ügynek lennie a gyülekezeti életben (1Móz 2,9. 16; Jel 2,7); a gyülekezeti élet tartalma a Krisztus-élvezettől függ; minél többet élvezzük Őt, annál gazdagabb lesz a tartalom.

D. De ahhoz, hogy élvezzük Krisztust, az első szeretettel szükséges szeretnünk Őt; ha elhagyjuk az Úr iránti első szeretetünket, el fogjuk szalasztani a Krisztus-élvezetet, és el fogjuk veszíteni Jézus bizonyságát; következésképpen a mécstartó el lesz távolítva tőlünk – 4-7. vers.

E. Amikor az első szeretetet helyreállítjuk, akkor az azt jelenti, hogy az Úr Jézust tekintjük elsőnek mindenben; ha Krisztust mindennek tesszük meg az életünkben, akkor az azt jelenti, hogy legyőztük az első szeretet elvesztését – Kol 1,18b; Jn 14,21. 23; Zsolt 90,1; 91,1; Fil 3,13-14.

F. Az Úr beszéde az efézusbeli gyülekezethez négy kulcsfontosságú szóval foglalható össze – *szeretet*, *élet*, *világosság* és *mécstartó*; minden módon és mindenben meg kell adnunk az első helyet az Úr Jézusnak az első szeretet helyreállításához; ekkor élvezni fogjuk Őt mint az élet fáját, és ez az élet rögtön az élet világosságává válik (Jn 8,12); ekkor ragyogni fogunk a mindennapi életünkben és testületileg mint a mécstartó (Jel 2,1-7).

G. A gonoszok gonosz állapota abban áll, hogy nem jönnek az Úrhoz enni és élvezni az Urat (Ésa 55,1-2. 6-7; 57,20-21); sok dolgot csinálnak, de nem jönnek el, hogy kapcsolatba lépjenek az Úrral, vegyék Őt, befogadják Őt, ízleljék Őt, és élvezzék Őt; Isten szemében semmi sem gonoszabb ennél (Jer 2,13).

II. Ma a hívő egy miniatűr Édenkert – Isten mint az élet fája az ő szellemében van, a Sátán mint a tudás fája az ő hústestében van, az ő értelme pedig közöttük van; mi vagy a szellemben, vagy a hústestben vagyunk; nincs harmadik hely, ahol lehetnénk; ezért kell a szellemre irányítanunk az értelmünket – Róm 8,6:

A. Az ember teste eredetileg színtiszta volt, de az ember bukásán keresztül a Sátán befecskendezte magát az emberbe, és az ember teste a hústestté lett – 1Móz 3,6; Róm 7,18a:
   1. A testünk „a bűnnek teste" (6,6), és „e halálnak teste" (7,24); a bűn teste nagyon aktív és tele van erővel az Isten elleni vétkezésben, de e halál teste gyenge és erőtlen az Istennek tetsző cselekvésben (18. vers).
   2. Amíg még élünk, a megváltásunk napjáig, a bűn és halál teste mindig velünk van – vö. 8,23.
   3. A hústest nem más, mint a bűn, a halál és a Sátán „találkozóterme" és összetétele; a hústest reménytelen eset, és soha nem javítható meg – 7,17-18. 21; vö. Jn 17,15.

B. Az ökonómiája érdekében Isten az Ő bölcsességében és szuverenitásában a mi bűnös, csúnya hústestünket használja, hogy arra kényszerítsen minket, hogy a szellemünkhöz forduljunk, és így többet elnyerhessünk a Szellemből az Ő épületéért, amely Isten bennünk való növekedése által valósul meg – Kol 2,19; Zak 4,6:
   1. Törvényi szempontból a Sátán és a hústestünk egyaránt egyszer s mindenkorra elítéltetett a kereszten (Róm 8,3; Jn 3,14; Héb 2,14; 2Kor 5,21), de Isten megengedte, hogy a hústest velünk maradjon, és így segítsen minket és kényszerítsen minket, hogy Krisztushoz forduljunk a szellemünkben, és ne legyen többé bizodalmunk a hústestben (Fil 3,3).
   2. A bűnös, csúnya hústest által nyújtott segítség nélkül mi nem lennénk oly mindenre elszántak arra, hogy elnyerjük az Urat, vagy hogy Ő belénk munkálódjon – Róm 7,24-25; 8,2. 6. 13.
   3. A mi célunk lehet szentség vagy szellemiség vagy győzelem, de Isten célja, hogy belénk munkálja Magát, és így dicsőségessé tegyen minket; gyakran, amikor nehéz helyzetben vagyunk, nyitottabbak vagyunk az Úr felé, és hajlandóbbak vagyunk Felé fordulni és megengedni Neki, hogy belénk munkálja Magát – 28-29. vers; Ef 5,27.
   4. Ha keressük Őt, akkor még a hústest bűnös összetétele is segítséggé fog válni számunkra az Úr elnyerésében; mivel olyan gyakran elbukunk, mindenre elszántak vagyunk, hogy a szellemhez forduljunk, és ilyen módon többet nyerünk el a Szellemből – vö. 2Móz 23,23. 29-30; Bír 2,21 – 3,4.
   5. A viszontagságaink, vereségeink, kudarcaink és csalódásaink annak felismerésére kényszerítenek minket, hogy nincs reménység a hústestben; a hústest csak arra jó, hogy rákényszerítsen minket arra, hogy Krisztushoz forduljunk a szellemünkben; hogy bekényszerítsen minket a szellembe; hogy mindenre elszánttá tegyen minket a szellembe jutáshoz; és hogy éberen tartson minket a szellemben maradáshoz – Mt 26,41; Ef 6,17-18.
   6. Az Úr nem törődik azzal, hogy győzelmünk van-e vagy nem; az Úr csak egyetlen dologgal törődik – hogy elnyerjük Krisztust mint a Szellemet az értelmünknek a szellemre irányítása által – Fil 3,8; 2Kor 3,17-18; Róm 8,6.

III. A Róma 5-ben mi Ádámban vagyunk, a Róma 6-ban Krisztusban vagyunk, a Róma 7-ben a hústestben vagyunk, a Róma 8-ban pedig a szellemben vagyunk; az 5. fejezetben szereplő Ádámot a 7. fejezetben szereplő hústestben tapasztaljuk meg, a 6. fejezetben szereplő Krisztust pedig a 8. fejezetben szereplő szellemben tapasztaljuk meg:

A. Nekünk, hívőknek Krisztusban, tényszerű és helyzeti áthelyeztetésünk van Ádámból ki Krisztus halála révén és Krisztusba be az Ő feltámadása révén – 6,3-8:
   1. Ádámban megörököltük a bűnt, ami bűnösökké tesz minket (5,12a. 19a); megörököltük a halált, ami egyrészt elgyengít minket, képtelenné téve minket Istennek tetsző dolgok végzésére, és ami másrészt uralkodik felettünk (12b. 14a. 17a. vers); és megörököltük a törvény alatt a halálra ítéltséget (16a. vers).
   2. Krisztusban igazságossággal, élettel és megigazulással lettünk megajándékozva a kegyelem alatt életre, amelyben a kegyelemmel uralkodunk minden dolog felett – 17b. 18b. 21. vers.

B. Nekünk, hívőknek Krisztusban, gyakorlati és tapasztalati áthelyeztetésünk van a hústestből (a gyakorlati és tapasztalati Ádámból) ki a Krisztussal történt megfeszíttetésünk révén (6,6; Gal 2,20) és a Szellembe (a gyakorlati és tapasztalati Krisztusba) be a Krisztussal mint az élet Szellemének törvényével való organikus egyesülésünk révén (Róm 8,2. 16a; 1Kor 6,17).

C. Krisztus Maga Istennek az élete, az örökkévaló élet (Jn 14,6a; 11,25; 1Jn 1,2); Ő azért jött, hogy életünk legyen, és bőségesen legyen az (Jn 10,10b); Ő életet felszabadító halált halt, és belépett egy életet kitöltő feltámadásba (12,24), hogy a megelevenítő Szellemmé váljon (1Kor 15,45b) mint az élet Szellemének törvényévé (Róm 8,2), életet adva a szellemünknek, az értelmünknek és a halandó testeinknek, hogy olyanok lehessünk, akiket elnyel az élet, és így élettel szolgálhassunk másoknak (10. 6. 11. vers; 2Kor 5,4; 1Jn 5,16a; Jn 6,63; Csel 5,20).

IV. Ahhoz, hogy az élet vonalán maradjunk, Krisztus mint az élet fája élvezésének útját kell járnunk; lásd lent a kulcsfontosságú közösséget Lee testvértől:

KRISZTUS MINT AZ ÉLET FÁJA ÉLVEZÉSÉNEK ÚTJÁT JÁRNI – KULCSFONTOSSÁGÚ KÖZÖSSÉG LEE TESTVÉRTŐL

„1943 májusában [...] súlyos tuberkolózist kaptam. [...] A két és fél éves betegségem alatt megláttam az élet fáját. Azalatt a két és fél év alatt megláttam, hogy az Úr helyreállításában és az Ő munkájában híján voltunk az életnek. Mindenféle probléma – függetlenül attól, hogy mi legyen az – az élet hiányának az eredménye. Amikor ezt megláttam, rendkívüli lelkiismeret-furdalást éreztem, sokat vallottam meg és átfogó megbánásom volt az Úr előtt, valamint sok foglalkozásban is részem volt Őelőtte. [...] Az élet fájáról szóló üzenetek sok szentet megmentettek, és a nankingi férfitestvérek és a nőtestvérek közül is sokakat felszabadítottak. A sanghajbeli gyülekezetben jelenlévő négy év forrongás miatt a szentek évek óta elcsüggedtek és levertek voltak, és képtelenek voltak bármit is tenni. Ezek az üzenetek felszabadították a szellemüket, és megvilágosították a szívüket. [...] Hálát adok az Úrnak, hogy az élet fájáról szóló üzenetek által a gyülekezet Sanghajban gyógyulást nyert. Az élet fájáról szóló üzenetek megalapozták a sanghajbeli gyülekezet ébredését" – *The History and Revelation of the Lord's Recovery*, 1. kötet, 130. 133. 135. 138. oldal.

„Ha Isten élvezésének az útját akarjuk járni, meg kell változnia a felfogásunknak. [...] Ha be akarunk lépni Isten élvezetének a valóságába, meg kell látnunk egy irányító látást. [...] Csak akkor, amikor már negyvenéves voltam, fedte fel az Úr nekem az Ő élvezésének az útját. Csalódott voltam, hogy húsz éven át az időm és az energiám legnagyobb része elpocsékolódott. Az imádságaim többségének nem volt értéke, és annak az időnek sem volt értéke, amit a Biblia vagy más szellemi könyvek olvasásával töltöttem. Ekkor ismertem fel, hogy a munkálkodásunk útja téves volt, és hogy a szellemi törekvésünk útja szintén téves volt.

Mivel nagy veszteséget szenvedtem el amiatt, hogy a téves utat jártam, nem akarom, hogy mások ugyanezt a hibát megismételjék. Remélem, hogy mások Isten élvezésének az útját tudják járni. Könyörögve kérem a szenteket, hogy többé ne járják a téves utat. Át kéne gondolnunk a törekvésünk korábbi útját. A felfogásunknak drasztikusan meg kell változnia. Szükségünk van egy irányító látásra" – *The Vision of the Tree of Life and the Tree of Knowledge of Good and Evil*, 51. oldal.

© 2025 Living Stream Ministry